

tage til i Antal, hvis ikke Skovskaderne ødelagde saa mange Reder for at tage Æg og Unger; omtrent en Fjerdedel af Rederne bliver ødelagt paa denne Maade. TH. JØRGENSEN, HORSSENS.

MANGE BEKKASINER. Den ²¹/₁₀ gik jeg om Formiddagen Kl. 10—11 fra Slangerupbanens Station i Lersøen over det ca. 5 Tdr. Land store Stykke Jord, som ligger indeklemt mellem Banen, Stationspladsen, Kolonihaverne og Opfyldningen paa Tagensvej. Terrainet er tæt bevokset med eet-aarige Pilevidier, som staa med smaa Mellemrum. Det var Ruskregn med Vind fra Sydvest. Paa denne Strækning rejste jeg først 8 Bekkasiner, som fløj hen over mig mod Vinden; et Par Skridt længere fremme mellem Pilene rejste igen 2, saa flere, indtil 8 ad Gangen, og saaledes fremdeles foran mig og ud til Siderne. Alle fløj de mod mig, mod Sydvest i lige Flugt uden deres sædvanlige Siksak, udstødende deres smaa »gæk«. Jeg talte ca. 60 Stykker, som uden Undtagelse vare *Gallinago scolopacina*.

Det har sikkert været et større Træk, der har hvilet ud paa dette Sted, trods Færdselen af Mennesker rundt omkring. Da jeg passerede Lersøen lige til Lyngbyvejen, hvor Terrainet er større og mere aabent, stødte jeg to Bekkasiner, men disse fløj bort fra mig i deres bekendte Siksakflugt.

N. CHRISTIANSEN.

ANMELDELSER.

R. COLLETT:

HYBRIDS AMONG NORVEGIAN BIRDS AND THEIR DIAGNOSES.

(Christiania Videnskabs-Selskabs Forhandlinger 1905, Nr. 11.)

Foruden Beskrivelse af 2 Drosselbastarder, hvor i begge Tilfælde Sjagger (*Turdus pilaris* L.) formodes at være Moder og i det ene Vindrossel (*Turdus iliacus* L.), i det andet Solsort (*Turdus merula* L.) Faderen, indeholder Afhandlingen en omhyggelig Beskrivelse baade af Fjerklædning og Livsforhold, saa vidt disse ere kendte, af alle kendte Bastarder af norske Hønsfugle: Rakkelhane og Rakkelhøne, de meget almindelige Bastarder mellem Urhane (*Tetrao tetrix* L. ♂) og Tjur (*Tetrao urogallus* L. ♀), Rypeørre Afkom af Dalrype (*Lagopus lagopus* L. ♂) og Urfugl ♀, af hvilke der kjendes et halvt hundrede, endelig de sjældne, kun ganske enkelte Gange trufne Hjørpe-Ørre, Bastard mellem Hjørpe (*Bonasia bonasia* L.) og Urfugl og Rype-Tjur, Dalrype × Tjur. Sluttelig beskrives de to først i de allersidste Aar kendte, kun en enkelt

Gang trufne Bastarder, Fjældrype-Orre, Fjældrype (*Lagopus mutus* Mont.) $\times$ Urhane og Rypebastard (Fjældrype $\times$ Dalrype). Afhandlingen, der er paa engelsk, giver meget indgaaende Besked om samtlige disse interessante Blandinger. O. H.

R. COLLETT: OM EN DEL FOR NORGES FAUNA NYE FUGLE (1895—1905).

(Christiania Videnskabs-Selskabs Forhandlinger 1905, Nr. 10.)

En Fortsættelse af Prof. Colletts tidligere Meddelelser om Norges Fugle omhandlende 8 i de sidste 10 Aar tilkomne nye Arter, hvoraf 3, *Turdus sibiricus* Pall., *Hirundo daurica* L. og *Charadrius fulvus* Gm. høre til den østligsiberiske Fauna, medens 5 andre, Kalendarlærken (*Melanocorypha calandra* L.), Biæder *Merops apiaster* L.), Rødfodfalk (*Falco vespertinus* L.), Slørugle *Strix flammea* L.) og Nathejre (*Nycticorax griseus* L.), tilhøre den syd- og mellemeuropæiske Fauna.

O. H.

R. J. OLSEN: OM FORSVUNDNE DANSKE FUGLEARTER.

Foredrag holdt i Københavns Jægerklub.

(Dansk Pointer og Setterklubs Tidsskrift 1906.)

Omhandler en Del af de danske Arter, som enten ere udryddede hos os eller ere deres Udryddelse nær og retter en varm Henvendelse til Jægerne om at skaane vore faa tilbageværende større Rovfugle; paaviser, hvorledes en Art, naar den først er bleven mindre talrig, saa bliver saa meget ivrigere efterstræbt af Samlere og beretter om den sørgelige Skæbne, der har ramt bl. a. Rovternen (*Sterna caspia* Pall.), og som i høj Grad truer Ravn (*Corvus corax* L.), Havørn (*Haliaëtus albicilla* L.) og Fiskeørn (*Pandion haliaëtus* L.).

O. H.

VIDENSKABELIGE MEDDELELSER FRA DEN NATURHISTORISKE FORENING I KØBENHAVN 1905.

Aargangen 1905 indeholder ikke mindre end 5 ornithologiske Afhandlinger:

Sæmundsson: Zoologiske Meddelelser fra Island (IX). Nogle ornithologiske Iagttagelser og Bemærkninger.

Meddelelser om en Del paa Island sjældne Fugle, hvoriblandt som nye for Island Hærfugl (*Upupa epops* L.), Taarnfalk (*Falco tinnunculus* L.), Skovsneppe (*Scolopax rusticola* L.) og den amerikanske Isfugleart *Ceryle alcyon* L. Endvidere omtales et Besøg paa den interessante Yngleplads af Svartbager (*Larus marinus* L.) paa Øen Sandey i Thingvallasøen. Kolonien anslaaes at indeholde 400 Par.

Knud Andersen: Meddelelser om Færøernes Fugle. 6. Række. Efter skriftlige Oplysninger fra P. F. Petersen, Nolsø og S. Niassen, Myggenæs.

Knud Andersen fortsætter i denne Afhandling sit snart mangeaarige Arbejde med at sammenstille og bearbejde Iagttagelser fra Færøerne. De yderst righoldige Optegnelser ere ordnede paa føl-

gende Maade: Først gives en Oversigt over Fuglenes Forekomst Aaret igennem paa de to Steder, dernæst omtales de »Islandske og grønlandske Fugle«, Arter som formodes fra disse Steder at komme til Færøerne paa Vandring, og de »Skandinaviske Gæster«, af hvilke Aaret bragte usædvanlig mange til Færøerne, og endelig gøres Rede for de samtlige iagttagne enkelte Arters Forekomst. Af Arter, der ikke forhen vare trufne paa Færøerne, findes Sort Rødstjert (*Ruticilla titys* Scop.), Laplandsværling (*Emberiza lapponica* L.), Thors-hane (*Phalaropus fulicarius* L.) medens af sjældnere Arter bl. a. er truffet Stor Tornskade (*Lanius excubitor* L.), Rosenstær (*Pastor roseus* L.), Sortstrubet Digesmutte (*Praticola rubicola* L.). Tallet af de paa Nolsø trufne Fuglearter er nu 134, paa Myggenæs er iagttaget 114. Afhandlingen giver en Fylde af Oplysninger om navnlig Trækfuglenes Forekomst paa Færøerne og viser, at jævnlig forslaaes en Mængde Arter, der ere paa Træk andetsteds hen, til Færøerne. Andersens i en Aarrække fortsatte Artikler om Færøernes Fugle ville til alle Tider være uundværlige til et nøjere Studium af Færøernes Fauna, og ingen med lidt Interesse for denne vil fortryde at gøre sig bekendt med den.

Roar Christensen: Dvergmaagen (*Larus minutus*) som Ynglefugl paa Klægbanken i Ringkjøbing Fjord.

Det har vel i de senere Aar været utvivlsomt, at Dvergmaagen yngler i Danmark, men noget helt sikkert Bevis er ikke ført for i denne Afhandling, hvor Forfatteren beskriver Dvergmaagens Forekomst paa Klægbanken, dens Liv og Yngleforhold; der fandtes i 1905 en lille Koloni paa 8 Reder. En Fugl blev fotograferet, idet Apparatet i kort Afstand blev indstillet paa Reden, medens Forf. overnattede skjult i en Rørhytte, hvortil førte en 200 Alen lang Ledningssnor fra Apparatets Lukker; det lykkedes paa denne Maade i den tidlige Morgen at faa den forsigtige Fugl fotograferet. Særdeles tydelige, smukke Billeder i ypperlig fototypisk Gengivelse, af Rede med Æg, den rugende Dvergmaage og af ynglende Kolonier af Kentisk Terne (*Sterna cantiaca* Gmel.) ledsage Afhandlingen. O. H.

E. Lehn Schiøler: Om den grønlandske Stokand, *Anas boscas spilogaster*.

Forf. fastslaar gennem meget omhyggelige Undersøgelser dels af Størrelse dels af Fjerdragt, at den grønlandske Stokand af begge Køn og i alle Aldre skiller sig fra den typiske Form, saameget, at den maa betragtes som en særlig Race. De grønlandske Hanner i Pragtdragt skille sig ved:

- 1) at være gennemgaaende mere graalige paa Ryggen.
- 2) at være mørkere paa Undersiden.
- 3) at have en grovere Vtring paa Kropsiderne.
- 4) at have sorte Pletter og Tværbaand paa det brune Brystparti, der tillige viser Tilbøjelighed til at løbe ned i en Spids, medens Hunnerne skilles ved, at Farven gennemgaaende er graa, ikke brun. I Størrelse overgaa de grønlandske Ænder den typiske

Form, idet Vingen er ikke lidt, Tæer og Løb noget større end hos denne, medens til Gengæld Næbet er noget kortere. — Blandt danske Stokænder findes nogle, der nærme sig de grønlandske lidt i Ydre og Størrelse, ligesom der blandt de grønlandske findes nogle med mindre stærkt Særpræg; men Forskellen er altid kendelig. Tre særdeles smukke Tavler, visende Forskellen mellem de to Former, ledsage Afhandlingen. — I en senere Tilføjelse oplyses, at C. L. Brehm allerede i 1831 har gjort opmærksom paa, at den grønlandske Stokand afveg fra den typiske, og har kaldt den *Anas boschas conboschas*; dog har Brehm rimeligvis kun set en Hun, og hvad han skriver er kun delvis rigtigt. O. H.

Herluf Winge: Fuglene ved de danske Fyr i 1904. 22. Aarsberetning om danske Fugle.

Aarsberetningen slutter sig nøje til den lange Række af Beretninger fra tidligere Aar, begynder med en Liste over de Fyr, hvorfra der er indsendt Fugle til zoologisk Museum i Aarets Løb, hvorefter følger en Liste over de i Aarets Løb indsendte 56 Arter, hvoraf 2: Stormmaage (*Larus canus*) og Hættemaage (*Larus ridibundus*) ikke vare faldne tidligere ved Fyrene. Efter W.'s egne Optegnelser, hist og her supplerede med Meddelelser fra andre, gives dernæst en lille Skildring af Trækfuglenes Ankomst og Afrejse Aaret igennem. Bl. a. omtales, efter Meddelelser fra Baagøe og Arctander, det uhyre Træk af Knortegæs (*Anser torquatus*), der om Aftenen d. 14. Maj gik over Sydsjælland under et stærkt Tordenvejr. Anm. hørte selv ved Haslev det ualmindelige Træk, der gik ganske lavt, og saa den følgende Dag i Køge, hvor ligeledes Trækket var hørt, en Knortegaas, der var funden død paa Landevejen om Morgen. — Herpaa følger en Fortegnelse over de fra Fyrene indsendte Fugle med Angivelse af Tid, Sted og Køn (sidste Bestemmelse udført af E. Lehn Schiøler), en Oversigt for hele Aaret over de Nætter, i hvilke overhovedet er kommet Fugle til Fyrene, med Angivelse af, hvilke Arter, og hvormange af hver Art, der er truffet ved de enkelte Fyr, og endelig under Overskriften »Forskellige Iagtagelser fra Fyrene«, Beretning om, hvad der i Aarets Løb er set af ornithologisk interessant ved de forskellige Fyr og Fyrskibe. I den lille Række »Usædvanlige Tildragelser i 1904« omtales bl. a. det højst ejendommelige Tilfælde, at en Søkonge (*Mergulus alle*), der var i Selskab med nogle andre, blev fanget paa Holtegaardens Mark i Nærheden af Haslev omkring d. 20. Juni. I Afsnittet »Fra Stenalderen« omtales Fund af Fugleknogler fra Køkkenmøddinger ved Brabrand Sø og Lindø ved Rudkøbing. Bl. a. er fundet et Stykke af Overarmen af den Krøltoppede Pelican (*Pelecanus crispus*), det andet Bevis for, at Fuglen har levet her i Danmark i Stenalderen. Afhandlingen slutter med en Beretning »Fra Færøerne«, hvori der meddeles, at der intet Fuglefald har fundet Sted ved de færøiske Fyr. O. H.